

Іван Федоров
(див. - Федорович (Федоров) Іван)

Іванович Гринь (Григорій)
(р. народ. невід. - після 1584)

основні дати життя невідомі; народ. в білоруському м. Забудові, де, можливо, познайомився з *І. Федоровим*. В Острозі - один із найближчих його соратників і співробітників його друкарні. Протягом двох років на кошти першодрукаря навчався живописному мистецтву у відомого львівського художника Лаврентія (Лавриша, Лавриська) Пилиповича Пухали. Крім цього ремесла, як свідчить текст мирової угоди, підписаної 26 лют. 1583 між Г. та *І. Федоровим*, "... навчався... малярства..., столярства, форшнайдерства (різьби на дереві. - ред.), вирізування на сталі літер та інших речей, а також друкарства..."

Іконопис Острожчини XVI -XVIII ст.

І.О. XVI-XVIII ст. був невід'ємною частиною волинського іконописного малярства того часу, тому в ньому відбувалися ті ж самі процеси еволюції, що й в іконописі Волині. Згідно з візантійською філософією ікона - (від грецького ΕΙΚΟΝ - образ) - це зображення духовної суті божества, не тілесний, а духовний його образ, таємно з ним пов'язаний, який дозволяє людині приєднатися під час молитви до оригіналу, архетипу, з'єднує людину з Богом. Найраніший документ, який стосується І.О., - заповіт кн. Іллі Костянтиновича Острозького від 16 серп. 1539, в якому говориться про обкування сріблом, що заповідав кн., намісних ікон Богоявлення та Богородиці в Богоявленській церкві Острозького замку (див. - *Собор Богоявленський в Острозі*),

Виконав шрифти для острозьких видань *І. Федорова*, ймовірно, дошки орнаментних прикрас для них. У 1582 без дозволу друкаря поїхав у Вільно, де для друкарні К. Мамонича (пом. 1608) "виготовив два види руського шрифту". Повернувшись зі Львова, 26 лют. 1583 підписав в Острозі мирову угоду з *І. Федоровим* і зобов'язався "... не... робити і виготовляти без (його) волі і поради аж до його смерті жодного шрифту для друкарства і жодної друкарні ані для себе, ані для інших сторонніх людей". Це остання відома на сьогодні писемна згадка про Г., після якої його ім'я жодного разу в документах не трапляється.

Дж. і літ.: Першодрукар Іван Федоров та його послідовники на Україні (XVI - перша половина XVII ст.): Зб. документів.- К., 1975.- С. 47-51; Ісаєвич Я. Д. Іван Федоров і виникнення друкарства на Україні.- 2-е вид., перероб., допов.- Львів, 1983.- С. 71, 77, 107, 108; Немировский Е. Л. Путешествие к истокам русского книгопечатания.- М. 1991.- С. 135-136.

ікони Архангела Михаїла, і, якщо вистачить срібла, другої його ікони в с. Межиріч. Згадані в заповіті ікони вказують на давній варіант намісного ярусу іконостасу *Богоявленської церкви (собору)*, який був відомий на Волині ще від часів Володимира Васильковича. В др. пол. XVI ст., за часів *В.-К. кн. Острозького*, Острог як найвизначніший центр культури України, став і одним із найбільших осередків іконопису. Якщо в інших містах Волині працювали поодинокі майстри, то в Острозі, за податковим реєстром 1576, названі 6 малярів: Харитон, Лазко Гаврилович, Дашко, Духнич, Богдан і Федір. Цей документ підтверджує і той факт, що в середині XVI ст. іконописання виходить за межі монастирського середовища. Ікони створюються вже не тільки в монастирях, але й окремими майстрами, тісно пов'язаними з осередками міщанства та ремісництва, які ставали активною